

Liesbeth List, Fanfare

Ik was alleen en was triest tot de fanfare begon
Nu wordt de wereld voor mij een lied van liefde en zon
En ik vergeet mijn verdriet, ik ga naar buiten en kom
Om de fanfare te zien die speelt van liefde en zon

De inspecteur van de belasting vergeet zijn cahier
En ook de droeve jonge dichter kijkt op van het papier
En zelfs de zakenman die geld telt, heeft plotseling plezier
En hij fluit steeds het melodietje

Een meisje dat van liefde droomt denkt opnieuw aan de nacht
Een roos die treurde in de knop springt nu open en lacht
En alle kinderen op straat zijn blij
Want de fanfare komt langs en speelt van liefde en zon

De mensen dansen op straat omdat de lente begon
Want de fanfare die speelt een lied van liefde en zon
En iedereen wordt verliefd zonder te weten waarom
Omdat de fanfare maar speelt een lied van liefde en zon

De oude heer denkt aan zijn jeugd, wordt weer jong en vol moed
Wil weer dansen op straat met een bloem op zijn hoed
Een lelijk meisje kan het niets meer schelen
Ze hoort de fanfare voor haar alleen spelen

De muzikanten spelen vrolijk en voor iedereen wat
De volle maan hoog aan de hemel is verliefd op de stad
En de agent geeft zichzelf een bon
Want de fanfare die speelt een lied van liefde en zon

Maar al te lang duurt het niet, als de fanfare vertrekt
Heeft ieder weer zijn verdriet en weer zijn eigen gebrek
En ieder heeft weer zijn pech, 't net zo triest als 't begon
Want de fanfare is weg die speelt van liefde en zon
Want de fanfare is weg die speelt van liefde en zon
Want de fanfare is weg die speelt van liefde en zon